

tror, det i Virkeligheden er saaledes. Men hvis det hænger sammen dermed, sker dette paa den sørgeligste Maade, thi for det første giver denne Bestemmelse Regeringen den umaadelige Magt over Domstolene, at den kan afsætte næsten samtlige Landets Dommere — det er kun nogle faa, den ikke kan afsætte —, og for det andet giver den Regeringen paa Grund af Sammenhængen dermed Ret til at udmelde en hvilken som helst Person til at være ekstraordinær Dommer. Det vil være at give baade i Pose og i Sæk. Er der altsaa en Sammenhæng her, er det virkelig en sørgelig Sammenhæng.

Den højtærede Minister nævnedes da ligesom det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Sveistrup), at den lille Bestemmelse om, at Justitsministeren kan give en Mand Sagførersbestalling, uden at den vedkommende er anbefalet af Sagførersraadet, ikke skyldtes Alberti personlig. Det er ganske ligegyldigt, for Bestemmelsen er gennemført under hans Ledelse. Han tog alt det, som kunde tjene ham, og derfor søgte han selvfølgelig ogsaa at faa dette gennemført. Det gælder i forøget Grad med Hensyn til det, som baade det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds og den højtærede Minister ikke vilde sætte i Forbindelse med Retsplejen, nemlig det for Befolkningen meget vigtige Spørgsmaal om Interessebøde-kasser. Vel kan det siges, som den højtærede Minister sagde, at der ligger ikke nogen Udvidelse af Justitsministerens Myndighed deri, men der ligger et Demoralisationsmiddel deri, og det var det ejendommelige for hele Albertis Virksomhed, at han gik ud paa at fremme og begunstige Demoralisationen. De, der endnu ikke ere komne ret til Kundskab derom, ville mere og mere blive klare over, at dette var hans Bestræbelse, og Bibeholdelsen af Interessebøde-kasser er netop et ægte, fortrinligt Demoralisationsmiddel, og det er som saadant, det under Albertis Ledelse er blevet gennemført.

Disse Spørgsmaal, som den højtærede Minister nævnedes paa den af mig tidligere givne Anledning, ere for Resten af aldeles forsvindende Betydning i Sammenligning med det store: Domsmyndighedens Adskillelse fra Forvaltningen. De bør tages med, men dette er det første, det, som Hovedvægten ligger paa, og jeg skulde haabe, at ingen Retsplejelov nu, efter at vi ere blevne fri for Alberti, skal gaa fra Rigsdagen, uden at denne Adskillelse er bleven gennemført.

Naar den højtærede Minister sagde, at

han vilde holde sig indenfor Rammen af smaa Forbedringer, smaa Afhjælpninger af Ufuldkommenheder, skal jeg minde om, at det allerede i Dag er blevet nævnt, at der er flere saadanne end dem, der ere tagne med her. Det er nævnt her i Dag af to ærede Medlemmer, at der er Forhold paa Bornholm, der trænge til Forandring, og jeg kan nævne andre, som til Dels have været under Debat udenfor Tinget. Der er den Bestemmelse, som blev indsat i § 273 om Dommerens Myndighed til at tilgive Parterne til at afgive Forklaring. Der er blevet indført i Lovforslaget den meget skadelige Forandring, at Ordet personlig er blevet sat ud, saa at man ikke er sikker paa, at Udviklingen vil være den, at Dommeren har Lov til at faa Parten frem til at afgive personlig Forklaring. Som det staar, udelukker det ikke, at hvis Parten møder med et Sagførerskrift i sin Haand og siger, at dette er hans Forklaring, kan dette blive taget for godt. Men det er ganske imod det, der skulde opnaas. Her er der altsaa indenfor den Ramme, som selv den højtærede Minister vil bevæge sig indenfor, et Punkt, som meget trænger til at forbedres.

Saa er der det, som vistnok er overmaade uheldigt, at Forberedelsen af en Landsretssag, der vilde have sit Værneting paa det Sted, Landsretten er, skal foregaa ved Underinstansen, og Forberedelsen derefter indbringes for Landsretten. Dette gælder navnlig ogsaa i København, hvor Forberedelsen skulde foregaa i Byretten og først derefter indbringes for Landsretten. Det vil være ganske overordentlig u hensigtsmæssigt, byrdefuldt for Parterne og Sagførerne og skadeligt for Sagens hurtige og sikre Gennemførelse. Det er en meget skadelig Bestemmelse, som vistnok bør forandres, og den hører indenfor den Ramme, som den højtærede Minister nævnedes. Overfor dette har man indvendt, at Landsretten kunde ikke overkomme denne Forberedelse. Men Landsretten behøver ikke at anvende 5 Medlemmer til Behandling af sine Sager. Det er ikke nødvendigt, at 5 Medlemmer gaar der og støtte sig til hverandre. Det er tilstrækkeligt, at der er 3 Dommere, og foretager man den lille Reform ved Siden heraf, har man tilstrækkelige Kræfter Landsretten til at overkomme dette.

Jeg vil nævne en Forandring til. Der er i Lovforslagets midlertidige Bestemmelser, § 1002, indsat en Bestemmelse om, at nogle nuværende Herreds-, Birkedommer- og Byfogedfuldmægtige, som ere exa-